BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 04 0 K 016711 26 Kž 3
Sarajevo, 24.08.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Sanele Rondić kao predsjednice vijeća, Sonje Radošević i Melike Murtezić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amera Selimovića, u krivičnom predmetu protiv optuženog E.Ž., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka f), u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi braniteljice optuženog E.Ž., izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 016711 26 K od 17.03.2026. godine, nakon sjednice vijeća održane dana 24.08.2026. godine, u prisustvu federalnog tužitelja Nihada Halilčevića, braniteljice optuženog E.Ž., advokata Vukice Marjanović – Suljić iz Zenice i optuženog E.Ž., donio je

PRESUDU

Žalba braniteljice optuženog E.Ž. odbija se kao neosnovana i presuda Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 016711 26 K od 17.03.2026. godine, potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 016711 26 K od 17.03.2026. godine, optuženi E.Ž. je oglašen krivim za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka f), u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH), te ga je sud primjenom navedene zakonske odredbe i članova 42., 43., 49., 50. tačka a) i 51. stav 1. tačka a) KZ FBiH, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, u koju kaznu mu se na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH, uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 09.08.2025. godine pa do upućivanja na izdržavanje kazne. Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP FBiH), optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka, tako da isti padaju na teret bužeta suda.

Protiv navedene presude žalbu je izjavila braniteljica optuženog E.Ž., advokat Vukica Marjanović – Suljić iz Zenice (u daljem tekstu: braniteljica optuženog), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se uvažavanjem njene žalbe pobijana presuda preinači u pogledu pravne kvalifikacije i odluke o kazni, ili da

se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U žalbi je tražila da shodno odredbi člana 319. stav 1. ZKP FBiH, ona i njen branjenik budu obavješteni o sjednici vijeća ovog suda.

Kantonalni tužitelj iz Zenice nije dostavio odgovor na žalbu braniteljice optuženog.

Federalni tužitelj je podneskom broj T04 0 KTŽ 0065203 26 od 04.05.2026. godine, predložio da se žalba braniteljice optuženog E.Ž. odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u smislu člana 319. stav 1. ZKP FBiH, braniteljica optuženog E.Ž. je u cijelosti ostala kod osnova, navoda i prijedloga iz podnesene žalbe, a optuženi E.Ž. se pridružio navodima svoje braniteljice. Na istoj sjednici, federalni tužitelj je ostao kod navoda i prijedloga iz podneska od 04.05.2026. godine.

Ovaj sud je, na osnovu člana 321. ZKP FBiH ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda braniteljice optuženog, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Braniteljica optuženog smatra da je izreka pobijane presude nerazumljiva i da je s tim u vezi učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, iz razloga što su izreci pobijane presude nije navedeno da su tri rane koje je oštećeni zadobio kritične prilike bile na leđima, već je samo navedeno „lijeva polovina grudnog koša“, što dalje, kako navodi u žalbi, može dovesti i do pogrešnog zaključka da su ubodi makazama naneseni u predjelu srca, a ne na leđima.

Ovi žalbeni navodi braniteljice optuženog nisu osnovani. Okolnost da u izreci presude nije navedeno da su tri rane koje je oštećeni zadobio kritične prilike bile na leđima, odnosno okolnost da je u izreci presude navedeno da je oštećeni kritične prilike zadobio tri ubodne rane lijeve polovine grudnog koša, ne čini izreku pobijane presude nerazumljivom i nema za posljedicu učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, niti navedena formulacija sama po sebi, upućuje na zaključak da su ubodi naneseni u predjelu srca, kako to braniteljica u žalbi ukazuje.

U okviru istog žalbenog osnova bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH i nerazumljivosti izreke pobijane presude, braniteljica optuženog ukazuje da u izreci nije navedeno kakve je rane zadobio oštećeni, ukazujući da se radi o plitkim ranama dubine i promjera „svega 2 cm“.

Ovi žalbeni navodi braniteljice optuženog nisu osnovani, budući da je u izreci pobijane presude navedeno da je optuženi oštećenom kritične prilike „...zadao pet ubodnih rana, od čega tri ubodne rane lijeve polovine grudnog koša, ubodnu ranu u dijelu lijevog ramena i ubodnu ranu u dijelu lijeve nadlaktice, koje ubodne rane su za posljedicu izazvale nakupinu krvi i zraka u lijevom prsištu sa kompresijom tkiva lijevog pluća, a koje ozljede u svom sveukupnom djelovanju po život i zdravlje oštećenog predstavljaju teške tjelesne ozljede opasne po život...“ Stoga, okolnost da u izreci pobijane presude nije navedeno da se radi o ranama dubine i promjera 2 cm, ne čini izreku presude nerazumljivom i nema za

posljedicu učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Braniteljica optuženog smatra da je izreka pobijane presude protivrječna njenim razlozima, zbog čega je po mišljenju braniteljice optuženog, učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. Navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka braniteljica optuženog vidi u tome što je u izreci pobijane presude navedeno „...da je optuženi da bi usmrtio oštećenog uzeo makaze...“, koja formulacija kako navodi u žalbi „govori o direktnom umišljaju“, što je u suprotnosti sa obrazloženjem, budući da je sud u presudi dao razloge da se u konkretnom slučaju radilo o eventualnom umišljaju.

Ovi žalbeni navodi braniteljice optuženog nisu osnovani. Tačno je da u izreci pobijane presude navedeno da je optuženi „da bi usmrtio oštećenog uzeo makaze“, da bi u nastavku izreke navedeno „...iako je znao i bio svjestan da zadajući ubode makazama u predio tijela gdje se nalaze vitalni organi može lišti života I-I., pa je na to i pristao“. Dakle, kako je izrekom presude optuženi oglašen krivim da je predmetno krivično djelo izvršio sa eventualnim umišljajem, a potom sud dao razloge o tome da je optuženi kada je u pitanju njegov psihički odnos prema djelu, krivično djelo učinio sa eventualnim umišljajem (strana 10., pasus peti), onda izreka pobijane presude nije protivrječna njenim razlozima i nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. Slijedom navedenog, ne stoji ni žalbena tvrdnja braniteljice optuženog da navodi u izreci pobijane presude „da bi usmrtio oštećenog uzeo makaze“, ukazuju da se radi o direktnom umišljaju, kao psihičkom odnosu optuženog prema krivičnom djelu za koje je pobijanom presudom oglašen krivim.

Neosnovanim se ukazuje žalbeni navod braniteljice optuženog da pobijana presuda ne sadrži valjane razloge na osnovu kojih je sud utvrdio da je optuženi krivično djelo učinio sa eventualnim umišljajem, osim što je konstatovao da je optuženi oštećenom zadao pet ubodnih rana „što sud smatra dovoljnim da bi se radilo o eventualnom umišljaju i pokušaju ubistva“. Navedeno stoga što je sud u pobijanom presudi (strana 10., pasus peti), naveo jasne i određene razloge za zaključak da je optuženi krivično djelo za koje ga je pobijanom presudom oglasio krivim počinio sa eventualnim umišljajem. Tako je pri donošenju tog zaključka sud cijenio da je optuženi upotrijebio šiljato metalno sredstvo (makaze) podobno za nanošenje smrtonosnih povreda, zadao više uboda oštećenom, da je ubode usmjerio u gornji dio tijela gdje se nalaze vitalni organi, pri čemu je jedan ubod doveo do proboja pluća i unutrašnjem krvarenja, da su takve radnje objektivno podobne da prouzrokuju smrt, pa je cijeneći navedeno, zaključio da je optuženi bio svjestan da takvim postupanjem može lišiti života oštećenog i na to je pristao, čime su ostvareni elementi eventualnog umišljaja, a da smrtna posljedica nije nastupila zahvaljući pravovremenoj medicinskoj intervenciji, što ukazuje da se radi o pokušaju krivičnog djela za koje je pobijanom presudom oglašen krivim. Imajući u vidu date razloge suda, neprihvatljiva je suprotna, naprijed iznesena žalbena tvrdnja.

Nadalje, imajući u vid naprijed date razloge suda, značaj činjenica i okolnosti koje je sud cijenio pri donošenju zaključka da je optuženi predmetno krivično djelo učinio sa eventualnim umišljajem, nije umanjen niti doveden u pitanje, ukazivanjem u žalbi da se radi o plitkim ranama dubine i promjera „svega 2 cm“, da je optuženi mogao (da je htio)

zadavanjem jednog udarca da liši života oštećenog i da je „mirno“ sačekao policiju. Također, ukazivanjem u žalbi da broj uboda nije dokaz za postojanje eventualnog umišljaja, ne dovodi u pitanje pravilnost pobijane presude, budući da se zaključak suda da je optuženi krivično djelo za koje ga je pobijanom presudom oglasio krivim, učinio sa eventualnim umišljajem, ne temelji samo na broju uboda koje je optuženi zadao oštećenom, već i na drugim okolnostima (o kojima je naprijed bilo riječi), a kojima se žalba ne bavi.

Netačnim se ukazuje žalbeni navod braniteljice optuženog da je u presudi ispušten cjelovit nalaz i mišljenje prim. dr. Omera Ćemalovića, specijalista neuropsihitrije i dr. sci. Senadina Fadilpašića, kliničkog psihologa, iz kojeg slijedi da je optuženi inkriminisani događaj percipirao stresnim, ponižavajućim i frustrirajućim, da je došlo do određene afektivne reakcije, djelimične redukcije samokontrole, ali ne do potpuno gubitka samokontrole zbog afektivne razdraženosti jakog stepena, zbog čega je njegova uračunljivost u vrijeme izvršenja krivičnog djela za koje je pobijanom presudom oglašen krivim, bila smanjena, ali ne bitno. Ovo iz razloga što je sud, kako to proizilazi iz obrazloženja pobijane presude (strana 6., pasus četvrti i strana 10, pasus 3.,), imao u vidu navedeno.

Nadalje, braniteljica optuženog u žalbi navodi da vještaci nisu kategorički isključili mogućnost da je optuženi izabrao makaze umjesto njemu dostupnih noževa „da ne nanese neku ozbiljnu povredu“, da je mahinalno dohvatio makaze i da se „radi o čovjeku koji je u snazi, koji je mušakarac, on može jednim potezom da probije grudni koš ako ima namjeru da napravi nešto“. Po mišljenju braniteljice optuženog, upravo ova konstatacija (koja se ne spominje u pobijanoj presudi) objašnjava umišljaj optuženog i bitna je da bi se izvršila pravilna pravna kvalifikacija predmetnog krivičnog djela.

Ovi žalbeni navodi ne dovode u pitanje pravilnost zaključka suda da je optuženi učinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. u vezi sa članom 28. KZ FBiH sa eventualnim umišljajem. Ovo iz razloga što su vještaci imali za zadatak da utvrde uračunuljivost optuženog tempore kriminis, a kada je riječ o psihičkom odnosu optuženog prema krivičnom djelu, konkretno umišljaju, vještaci se o tome ne mogu izjašnjavati jer se radi o pravnom pitanju, tako da zaključak o umišljaju je pravni zaključak koji sud izvodi na osnovu ocjene svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja. Ukazivanje u žalbi na postojanje mogućnosti da je optuženi mahinalno izabrao makaze umjesto njemu dostupnih noževa „da ne nanese neku ozbiljnu povredu“, nije prihvatljivo, obzirom da su i makaze kao i noževi podobna sredstva za nanošenje ozbiljnih povreda. Također ukazivanje u žalbi da se „radi o čovjeku koji je u snazi, koji je mušakarac, on može jednim potezom da probije grudni koš ako ima namjeru da napravi nešto“, ne dovodi u pitanje pravilnost pobijane presude, budući da iz iskaza, te nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine proizilazi da je oštećeni kritične prilike zadobio teške tjelesne ozljede opasne po život i da smrtna posljedica nije nastupila zahvaljući pravovremenoj medicinskoj intervenciji, pa slijedom navedenog ne stoji ni žalbena tvrdnja da je naprijed navedena konstatacija vještaka bitna da bi se izvršila pravilna pravna kvalifikacija predmetnog krivičnog djela.

Braniteljica optuženog smatra da su u pobijanoj presudi ignorisani razlozi „za afektivnu reakciju“. Međutim, iz obrazloženja pobijane presude (strana 11., četvrti i peti pasus), proizilazi da je sud imao u vidu navedeno, i s tim u vezi dao razloge, zašto razlozi za efektivnu reakciju ne dovode u pitanje utvrđene odlučne činjenice iz kojih proizilazi da je

optuženi učinio krivično djelo za koje ga je pobijanom presudom oglasio krivim. Dati razlozi suda se žalbom ne spore.

Braniteljica optuženog u žalbi navodi da se u presudi netačno navodi da je oštećeni sjedio na sećiji (tvrdnja oštećenog), a ne optuženi a što po njenom mišljenju značajno doprinosi zaključku ko je koga napao, da je netačna izjava oštećenog da je zvao policiju iz dnevnog boravka, da je puzao nakon povređivanja. Međutim, budući da je braniteljica ukazivala na navedeno i na glavnom pretresu, sud je na strani 5., a pasus predzadnji, dao razloge zašto ovi ne dovode u pitanje vjerodostojnost iskaza oštećenog (cijeneći između ostalog da je iskaz oštećenog potvrđen drugim izvedenim dokazima u odnosu na odlučne činjenice). Braniteljica se tim razlozima ne bavi, niti ih dovodi u pitanje, pa se pravilnost pobijane presude neosnovano dovodi u pitanje navodima ponovljenim u žalbi, kada razlozi prvostepenog suda o tim navodima nisu dovedeni u pitanje.

Činjenica da je medicinski zahvat izvršen u lokalnoj anesteziji, ne utiče na težinu povrede, budući da to proizilazi iz iskaza te nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine, što je sud imao u vidu (strana 6., pasus treći), pa pravilnost zaključka suda da je oštećeni kritične prilike zadobio teške tjelezne ozljede opasne po život, nije dovdena u pitanje žalbenim navodom da se radilo o drenaži jedne rane, koja se radi u lokalnoj anesteziji i traje kratko.

Okolnost da je odbrana u toku postupka izvela dokaze na okolnosti dokazivanja karaktera i naravi oštećenog (da je oštećeni bio u legiji stranaca što ukazuje da se ne radi o nemoćnom čovjeku nego obučenom vojniku, da je prešao sa islama na katoličanstvo, da je bilo psovki i vrijeđenja na račun vjere, da je osuđivan za prevaru, da je oštećeni prvi napao optuženog kada je ušao u kuću tvrdeći da je kuća njegova iako je istu stekao u braku sa majkom optuženog od koje se razveo 2015. godine), nisu od odlučnog značaja i one kao takve ne umanjuju niti dovode u pitanje značaj činjenica i okolnosti koje je sud cijenio pri donošenju zaključka da je optuženi učinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka f) u vezi sa članom 28. KZ FBiH.

Naposljetku, braniteljica optuženog smatra da su se u radnjama optuženog ostvarila obilježja krivičnog djela Teška tjelesna ozljeda iz člana 172. stav 6. KZ FBiH, a ne obilježja krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka f) u vezi sa članom 28. KZ FBiH. Međutim, budući da je braniteljica navedenu tezu zastupala i u postupku pred prvostepenim sudom, iz obrazloženja pobijane presude (strana 10, pasus zadnji i strana 11. prva dva pasusa) proizilazi da je sud naveo u svemu jasne i određene razloge zašto navedenu tezu odbrane smatra neosnovanom. Tako je sud između ostalog naveo da je za razgraničenje između ova dva krivična djela odlučujuće postojanje umišljaja učinioca u odnosu na lišenje života oštećenog, da se umišljaj utvrđuje na osnovu svih okolnosti konkretnog događaja, a naročito načina izvršenja, upotrijebljenog sredstva, dijela tijela koji je napadnut, broja i inteziteta povreda kao i ponašanja optuženog prije, za vrijeme i nakon izvršenja krivičnog djela, da iz izvedenih dokaza proizilazi da je optuženi upotrijebio makaze, napao oštećenog s leđa, iznenada i bez mogućnosti odbrane, zadao mu više ubodnih rana (ukupno pet), usmjerio napad u predjelu grudnog koša gdje se nalaze vitalni organi, nanio povrede koje su po svom karakteru teške i opasne po život, zaključivši da navedene okolnosti posmatrane u cjelini, ukazuju da se ne radi o pukom nanošenju teške tjelesne povrede, nego o postupanju sa eventualnim umišljajem na lišenje života, jer je optuženi bio svjestan da ubadanjem u predio grudnog koša može prouzrokovati smrt oštećenog i da je na takvu posljedicu pristao, što dalje

po nalaženju prvostepenog suda, ispunjava subjektivni elemenat krivičnog djela za koje ga je oglasio krivim. Dodatno sud je cijenio da broj i raspored povreda kao i način nanošenja istih (napad s leđa), isključuju zaključak da je cilj optuženog bio nanošenje povreda oštećenom, a činjenica da smrt oštećenog nije nastupila, nije od uticaja na pravnu kvalifikaciju, jer se u konkretnom slučaju radi o pokušaju iz člana 28. KZ FBiH kao i da nenastupanje smrtne posljedice nije zavisilo od volje optuženog, već je djelo ostalo u pokušaju usljed ukazivanja pravovremene ljekarske pomoći oštećenom. U konačnici, kako je to našao prvostepeni sud, imajući u vidu sve navedeno kao i da je oštećeni član porodice optuženog, to su se u radnjama optuženog ostvarila sva bitna obilježja bića krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka f) u vezi sa članom 28. KZ FBiH. Datim razlozima suda braniteljica optuženog se ne bavi, pa naprijed iznesenim žalbenim navodima nije dovedena u pitanje pravilnost pobijane presude u ovom dijelu, budući da se razlozi prvostepenog suda o tim navodima žalbom ne dovode u pitanje.

Naposljetku, braniteljica optuženog u uvodnom dijelu žalbe navodi da prvostepenu presudu pobija i zbog odluke o kazni, dok u obrazloženju žalbe ne iznosi razloge koji se tiču ovog žalbenog osnova. Međutim, kako je žalba braniteljice optuženog izjavljena zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede Krivičnog zakona, u smislu odredbe člana 323. ZKP FBiH ona sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji. Ovaj sud je, u smislu navedene zakonske odredbe, pobijanu presudu ispitao i u tom dijelu te našao da je optuženom za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka f) u vezi sa članom 28. KZ FBiH, za koje je pobijanom presudom oglašen krivim, kazna zatvora u trajanju od 5 (godina) u koju kaznu mu se na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 09.08.2025. godine pa do upućivanja na izdržavanja kazne, pravilno odmjerena i da je prvostepeni sud svim okolnostima koje su navedene u pobijanoj presudi dao odgovarajući značaj. Stoga, i po nalaženju ovog suda, izrečenom kaznom će se postići svrha kažnjavanja u smislu odredbe člana 42. KZ FBiH.

Na osnovu izloženog ovaj sud je, na osnovu člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbu braniteljice optuženog E.Ž., odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio.

Zapisničar
Amer Selimović,s.r.

Predsjednica vijeća
Sanela Rondić,s.r.